

Sygn. akt II CO 29/16

POSTANOWIENIE

Dnia 15 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Bogumiła Ustjanicz

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi M. J.

o wznowienie postępowania zakończonego

prawomocnym postanowieniem Sądu Najwyższego

z dnia 12 sierpnia 2015r., sygn. akt II CSK 875/14 wydanym

w sprawie z powództwa M. J.

przeciwko [...] Agencji [...] w W., T. T., I. T. i K. T.

o ustalenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 czerwca 2016 r.,

**odrzuca skargę i oddala wniosek o przyznanie kosztów
nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu
w postępowaniu skargowym.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 sierpnia 2015 r. Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 27 sierpnia 2014 r.

W dniu 24 marca 2016 r. powódka zaskarżyła to postanowienie skargą o wznowienie postępowania, którą oparła na podstawach przewidzianych w art. 401 pkt 2 i art. 403 § 2 k.p.c.; w skardze zawarła również wniosek o przywrócenie terminu do jej wniesienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W piśmiennictwie i w orzecznictwie przyjmuje się od okresu międzywojennego, że fundamentalnym założeniem systemu wznowienia postępowania w prawie polskim było i obecnie - z wyjątkiem przewidzianym w art. 399 § 2 w związku z art. 401¹ i art. 13 § 2 k.p.c. - nadal jest ograniczenie dopuszczalności skargi o wznowienie postępowania wyłącznie do przypadków zakończenia postępowania prawomocnym orzeczeniem merytorycznym, tj. rozstrzygającym o przedmiocie (istocie sprawy) postępowania, w którym skarga jest dopuszczalna (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 1935 r., C I 2821/34, Zb.Orz.1935, nr 10, poz. 389, postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 sierpnia 2003 r., III CO 9/03, OSNC 2004, nr 4, poz. 68, i z dnia 9 maja 2007 r. 6/07, nie publ.). Założenie to znalazło wyraz w Kodeksie postępowania cywilnego (por. art. 399 § 1, art. 524 § 1, art. 1148¹ § 1 i art. 1151¹ § 2 k.p.c.), a jego przełamanie dotyczy jedynie podstawy wznowienia przewidzianej w art. 401¹ w związku z art. 190 ust. 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Konsekwencją wyżej przedstawionego założenia jest to, że - z wyjątkiem art. 399 § 2 w związku z art. 401¹ i art. 13 § 2 k.p.c. - skarga o wznowienie postępowania nie przysługuje od orzeczeń kończących postępowanie w sprawie w sposób formalny. Do takich orzeczeń niewątpliwie należy m.in. postanowienie o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. To oznacza, że wniesiona przez powódkę skarga o wznowienie postępowania zakończonego odmową przyjęcia jej skargi kasacyjnej

do rozpoznania jest niedopuszczalna i podlega - na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. - odrzuceniu.

W tej sytuacji za bezprzedmiotowy należało uznać wniosek skarżącej o przywrócenie terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania, albowiem przywrócenie terminu jest niedopuszczalne, jeżeli uchybienie terminu - co jest oczywiste wobec niedopuszczalności skargi - nie pociąga za sobą ujemnych dla strony skutków procesowych (art. 168 § 2 k.p.c.).

Z przedstawionych powodów Sądu Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia. Oddaleniu podlegał wniosek ustanowionego dla powódki radcy prawnego o przyznanie mu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu, albowiem nie zawiera on oświadczenia, że żądane koszty nie zostały zapłacone w całości lub w części; wniosek niezawierający takiego oświadczenia - zgodnie z orzecznictwem (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 października 1998 r., II CKN 687/98 (OSNC 1999, nr 3, poz. 63) - podlega oddaleniu a limine jako nieuzasadniony.

aw

jw